

Núm. de Protocol: 1000034/2018

Núm. Rotlle: TSJA-0000020/2020

SENTÈNCIA 46-2020

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EVC

Apel·lat: E. SA

Representant: Sra. ECC

Advocat: Sr. DAT

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el divuit de desembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000034/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard PLAGNET** el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat E. SA va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de data 9 de juliol de 2018 mitjançant la qual resol imposar una sanció per infracció de defraudació.

2.- En la sentència del 30 de març de 2020 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat E. SA.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 6 d'agost de 2020, el GOVERN estima en substància:

-Els serveis prestats per E. SA corresponen a la venda de forfets d'esquí.

-La Llei 10/2014 del 3 de juny no va introduir una modificació en la regla de localització dels serveis prestats, sinó que va venir a precisar i a clarificar aquest punt, tractant-se finalment d'una modalitat de transport però degut a les particularitats d'aquesta modalitat, podia donar lloc a interpretacions diferents.

-Escau imposar una sanció per infracció de defraudació.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments en l'escrit de conclusions de data 29 d'octubre de 2020.

4.- En la seva contesta de data 28 de setembre de 2020, la societat E. SA estima en substància:

-En el moment de liquidar l'IGI del període 2014 ni es coneixia, ni tan sols s'havia determinat formalment el criteri del Govern en relació a la repercussió de l'IGI per la venda de forfets a empresaris no establerts a Andorra.

-Existeixen fets que demostren la raonabilitat de la interpretació defensada per E. SA.

E. SA ha confirmat els seus arguments mitjançant l'escrit de conclusions de data 28 d'octubre de 2020.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Prèviament, s'ha de presentar un breu resum dels fets a l'origen del present litigi:

El Departament de Tributs i de Fronteres va iniciar un expedient sancionador a la societat E. SA, en data 4 d'octubre de 2017 *“per determinar la infracció que s'hagi pogut cometre i que sigui susceptible de sanció”* (foli 80).

Per resolució de data 29 de març de 2018, el Director general del Departament resol: *“Imposar a la societat E. SA una sanció per infracció de defraudació equivalent a 96.755,23 euros, en no repercutir i liquidar les quotes d'IGI repercutit següents...”* les quotes són referents als mesos de gener, febrer, març i abril de 2014 (foli 26)

Per resolució de data 9 de juliol de 2018, la Comissió Tècnica Tributària ha desestimat el recurs interposat per E. SA (foli 27).

Tercer.- Aquest litigi planteja les mateixes qüestions que el litigi resolt per la sentència d'aquesta Sala núm. 38/2020, del 26 de novembre.

Per tant, s'ha de referir-se als motius d'aquesta sentència:

La Comissió Tècnica Tributària considera que *“la societat E.SA era perfectament coneixedora del criteri emprat per l'Administració contràriament al que aquesta afirma, respecte a la venda de forfets, essent una operació subjecta a IGI (...) Atès que aquest Departament ha constatat que la recurrent no va actuar amb la diligència necessària...”* (foli 27).

Aquesta argumentació es refereix, implícitament, als termes de l'article 120 de la Llei, d'ordenament tributari:

“Principi de responsabilitat en les infraccions tributàries

1. Les accions o les omissions tipificades a les lleis no donen lloc a responsabilitat per infracció tributària en el casos següents:

(...)

e) Quan s’hagi posat la diligència necessària en el compliment de les obligacions tributàries. Entre altres casos, s’entén que s’ha posat la diligència necessària quan l’obligat hagi actuat emparant-se en una interpretació raonable de la norma o quan l’obligat tributari ajusti la seva actuació als criteris manifestats per l’Administració en la contestació a una consulta formulada per ell mateix o per un obligat tributari, i en aquest darrer cas, sempre que els supòsits de fet siguin assimilables, que hi siguin aplicables els criteris esmentats i que aquests criteris no hagin estat modificats”.

En l’espècie, correspon determinar si la interpretació de la norma per part d’E. SA era *“raonable”*, en el sentit de l’article 120.

La solució del problema de fons de l’aplicació de l’IGI en aquest cas no era clara: es podia constatar una incertesa jurídica fins a l’entrada en vigor de la modificació de la Llei.

En efecte, la prova d’aquesta incertesa és la intervenció del legislador: La Llei 10/2014 va modificar la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l’impost general indirecte.

Exposició de motius: *“També es modifica l’apartat 2 de l’article 44 de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l’impost general indirecte, reforçant la doctrina administrativa emesa que el transport per cable s’entén inclòs en el transport de passatgers com a servei prestat a Andorra en tant que regla especial, i s’introdueix un nou apartat 10 per tal d’incloure com a serveis prestats al territori andorrà determinats serveis que s’utilitzen efectivament a Andorra **i que en aplicació de les regles generals de localització, en determinades circumstàncies, es podrien entendre com a no prestats en territori andorrà.**”* (la negreta és nostra).

Aquesta modificació entra en vigor el 1 de juliol de 2014 (Disposició final quarta de la Llei).

S’ha de concloure que, a l’inici del període 2014, la societat E. SA no coneixia exactament el criteri de l’administració i, a més, la seva interpretació de la norma era *“raonable”*, compte tingut de la incertesa

jurídica respecte al règim de l'IGI aplicable a les operacions de venda de forfets d'esquí a empresaris no residents.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la representació processal del Govern.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de data 9 de juliol de 2018 no és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i, conseqüentment anul·lar-la.

Tercer.- No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.